

Выходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (кажды рускихъ святыній) о 5-й год. поп. Литер додатокъ къ юнико 15-го и поспѣднаго для каждого мѣсяца. Редакція «Администрація» подъ Ч. 44 улица Галицка. Рукописи засыпаются лишь на попредне застереженіе (засыпаніе принимается по цѣнѣ 6 кр. бѣл. однай строчкой печатной, въ рубр. «Надбсланіе» по 20 кр. а. в. Редакції не опечатаній вѣльшѣ отъ порта. Предлату и инсертаты принимаются: У Львовѣ Адміністрація «Лѣба». У Вѣдига Haasenstein & Vogler, Wall-gasse 10; M. Dukes, Klemmengasse 18; G. L. Daube & Co, Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Haasen въ Россіи Редакція «Кіевскій Старинѣ» въ Кіевѣ, почтовій ящики и «Газетѣ Евро» В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерибасовская ул., д. Рацци 9.

Просимо нашихъ Ви. Предплатниковъ о скорѣ надсыпаніе предлаты и выплаты залегостей.

По зѣздѣ монарховъ.

Нова ера въ житію политичнѣмъ трехъ найсильнѣшихъ державъ въ Европѣ заинавтурована вѣздомъ въ Скерневицяхъ довершилась сего тѣждня въ Кромерижу и мы стоимо вже передъ доконанымъ фактамъ. Хочъ и якъ-бы хто доказувавъ, що послѣдній зѣздѣ монарховъ не має жадної цѣли политичної, то заперечать тому самі факты, заперечить найблиша будучності. Атже заразъ по са-мѣмъ зѣздѣ телеграфувавъ министръ Гирсь до Петербурга, що царь Александръ III. виїться въ зѣзду якъ найлѣпше враженіе ловного порозумѣнія а присутність дипломатовъ въ обохъ сторонахъ, ихъ частій конференції на зѣздѣ и телеграфична кореспонденція межи Кромерижемъ а Берлиномъ доказують ясно, що зѣздѣ сей не бувъ лиши простымъ актомъ взаимної куртоязі. Не хотимо однакожъ тѣмъ сказати, щоби на зѣздѣ сѣмъ залагоджувано додержа якісъ важній справы державно-политичній або дипломатичній; справы того рода вже давно залагоджено а сей другій зѣздѣ монарховъ бувъ лиши доповненіемъ зѣзду въ Скерневицяхъ и видимымъ знакомъ, що межи Австрію а Россію настала дружба, що обѣ могучі державы сусѣдній зближилися до себе, щоби жити въ згодѣ и мирѣ да спільного добра. Коли пригадаємо собѣ, які панувавъ станъ що до зѣзду въ Скерневицяхъ, коли то не було вѣдь конца нѣ мѣры взаимному недовѣрію и підозрѣванію и коли война якъ той мечь Дамокля висѣла надъ народами дружныхъ нынѣ державъ, то мусимо лиши тѣшитися въ змѣни, яка нынѣ настала. На мѣсце недовѣрія и підозрѣванія настала згода и порозумѣніе, а се найлѣпша дорога, якою доходить народы и державы до свого розвою. Черезъ зближеніе Россіи до Австрії тратять підставу всѣ тѣ елементы, що ліль въ вѣчнѣмъ ворогованію, агитаціяхъ и підбурюванію находили свое истинованье а сь ними устав и всяка причина до якого не будуть непорозумѣнія. И се для спокйного

розвою народовъ обохъ державъ найважнѣшій результатъ дружного зближенія тихъ державъ.

Які-жъ наслѣдки може мати та дружба для народовъ австрійскої державы а спеціально для нації Русиновъ? Чи можемо обавлятися якою сильної реакції въ загалѣ и чи розовови нашого руского народу въ Галичинѣ грозить черезъ ту дружбу яке небудь небезпечнѣство? Намъ видиться, що нѣяке. Реакція вправда, котра будь що будь вже поволи вступає, можемо обавлятися, але реакція та, якъ она бодай досі проявилася въмѣренна лиши противъ всякимъ тѣмъ деструктивнимъ елементамъ, що всходи і завѣтгды шкодять лиши народамъ. Дружба Россії певно не вплине на змѣну дотеперѣшнього порядку въ Австрії а народы єи о стѣлько будуть могли лѣнше розвиватися, що нѣякі ворожій елементъ не поважиться збивати ихъ въ вѣтъченіи имъ конгруїтцію і законами дороги. Передъ зѣздомъ въ Кромерижу вилагнено такожъ на порядокъ дневный і галицко-руске питанье. Де які панславистичній і централістичній газеты допускали іменно, що на зѣздѣ въ Кромерижу буде такожъ порушене і питанье галицко-руске і що Россія, якъ казали, упомінає о долю Русиновъ въ Галичинѣ. Допускати щось подобного, то хиба треба бути лиши дуже коротковорямъ і наївнимъ политикамъ або заслїпленымъ загорѣльцемъ-панславистомъ. Тожъ не дивниця, що «Петербургскія Вѣдомості» якъ-бы холодною водою облили тихъ неконче быстроумніхъ политиківъ, коли заявили, що Россія при всѣй прихильності для галицкихъ Русиновъ не може мѣшатися въ внутрѣшній справи дружної державы и що жадень россійскій дипломатъ не піднявся бы такою загорѣльцемъ-панславистомъ. Тожъ не дивниця, що «Петербургскія Вѣдомості» якъ-бы холодною водою облили тихъ неконче быстроумніхъ политиківъ, коли заявили, що Россія при всѣй прихильності для галицкихъ Русиновъ не може мѣшатися въ внутрѣшній справи дружної державы и що жадень россійскій дипломатъ не піднявся бы такою загорѣльцемъ-панславистомъ. Тожъ не дивниця, що «Петербургскія Вѣдомості» якъ-бы холодною водою облили тихъ неконче быстроумніхъ политиківъ, коли заявили, що Россія при всѣй прихильності для галицкихъ Русиновъ не може мѣшатися въ внутрѣшній справи дружної державы и що жадень россійскій дипломатъ не піднявся бы такою загорѣльцемъ-панславистомъ. Тожъ не дивниця, що «Петербургскія Вѣдомості» якъ-бы холодною водою облили тихъ неконче быстроумніхъ политиківъ, коли заявили, що Россія при всѣй прихильності для галицкихъ Русиновъ не може мѣшатися въ внутрѣшній справи дружної державы и що жадень россійскій дипломатъ не піднявся бы такою загорѣльцемъ-панславистомъ. Тожъ не дивниця, що «Петербургскія Вѣдомості» якъ-бы холодною водою облили тихъ неконче быстроумніхъ политиківъ, коли заявили, що Россія при всѣй прихильності для галицкихъ Русиновъ не може мѣшатися въ внутрѣшній справи дружної державы и що жадень россійскій дипломатъ не піднявся бы такою загорѣльцемъ-панславистомъ. Тожъ не дивниця, що «Петербургскія Вѣдомості» якъ-бы холодною водою облили тихъ неконче быстроумніхъ политиківъ, коли заявили, що Россія при всѣй прихильності для галицкихъ Русиновъ не може мѣшатися въ внутрѣшній справи дружної державы и що жадень россійскій дипломатъ не піднявся бы такою загорѣльцемъ-панславистомъ. Тожъ не дивниця, що «Петербургскія Вѣдомості» якъ-бы холодною водою облили тихъ неконче быстроумніхъ политиківъ, коли заявили, що Россія при всѣй прихильності для галицкихъ Русиновъ не може мѣшатися въ внутрѣшній справи дружної державы и що жадень россійскій дипломатъ не піднявся бы такою загорѣльцемъ-панславистомъ. Тожъ не дивниця, що «Петербургскія Вѣдомості» якъ-бы холодною водою облили тихъ неконче быстроумніхъ политиківъ, коли заявили, що Россія при всѣй прихильності для галицкихъ Русиновъ не може мѣшатися въ внутрѣшній справи дружної державы и що жадень россійскій дипломатъ не піднявся бы такою загорѣльцемъ-панславистомъ. Тожъ не дивниця, що «Петербургскія Вѣдомості» якъ-бы холодною водою облили тихъ неконче быстроумніхъ политиківъ, коли заявили, що Россія при всѣй прихильності для галицкихъ Русиновъ не може мѣшатися въ внутрѣшній справи дружної державы и що жадень россійскій дипломатъ не піднявся бы такою загорѣльцемъ-панславистомъ. Тожъ не дивниця, що «Петербургскія Вѣдомості» якъ-бы холодною водою облили тихъ неконче быстроумніхъ политиківъ, коли заявили, що Россія при всѣй прихильності для галицкихъ Русиновъ не може мѣшатися въ внутрѣшній справи дружної державы и що жадень россійскій дипломатъ не піднявся бы такою загорѣльцемъ-панславистомъ. Тожъ не дивниця, що «Петербургскія Вѣдомості» якъ-бы холодною водою облили тихъ неконче быстроумніхъ политиківъ, коли заявили, що Россія при всѣй прихильності для галицкихъ Русиновъ не може мѣшатися въ внутрѣшній справи дружної державы и що жадень россійскій дипломатъ не піднявся бы такою загорѣльцемъ-панславистомъ. Тожъ не дивниця, що «Петербургскія Вѣдомості» якъ-бы холодною водою облили тихъ неконче быстроумніхъ политиківъ, коли заявили, що Россія при всѣй прихильності для галицкихъ Русиновъ не може мѣшатися въ внутрѣшній справи дружної державы и що жадень россійскій дипломатъ не піднявся бы такою загорѣльцемъ-панславистомъ. Тожъ не дивниця, що «Петербургскія Вѣдомості» якъ-бы холодною водою облили тихъ неконче быстроумніхъ политиківъ, коли заявили, що Россія при всѣй прихильності для галицкихъ Русиновъ не може мѣшатися въ внутрѣшній справи дружної державы и що жадень россійскій дипломатъ не піднявся бы такою загорѣльцемъ-панславистомъ. Тожъ не дивниця, що «Петербургскія Вѣдомості» якъ-бы холодною водою облили тихъ неконче быстроумніхъ политиківъ, коли заявили, що Россія при всѣй прихильності для галицкихъ Русиновъ не може мѣшатися въ внутрѣшній справи дружної державы и що жадень россійскій дипломатъ не піднявся бы такою загорѣльцемъ-панславистомъ. Тожъ не дивниця, що «Петербургскія Вѣдомості» якъ-бы холодною водою облили тихъ неконче быстроумніхъ политиківъ, коли заявили, що Россія при всѣй прихильності для галицкихъ Русиновъ не може мѣшатися въ внутрѣшній справи дружної державы и що жадень россійскій дипломатъ не піднявся бы такою загорѣльцемъ-панславистомъ. Тожъ не дивниця, що «Петербургскія Вѣдомості» якъ-бы холодною водою облили тихъ неконче быстроумніхъ политиківъ, коли заявили, що Россія при всѣй прихильності для галицкихъ Русиновъ не може мѣшатися въ внутрѣшній справи дружної державы и що жадень россійскій дипломатъ не піднявся бы такою загорѣльцемъ-панславистомъ. Тожъ не дивниця, що «Петербургскія Вѣдомості» якъ-бы холодною водою облили тихъ неконче быстроумніхъ политиківъ, коли заявили, що Россія при всѣй прихильності для галицкихъ Русиновъ не може мѣшатися въ внутрѣшній справи дружної державы и що жадень россійскій дипломатъ не піднявся бы такою загорѣльцемъ-панславистомъ. Тожъ не дивниця, що «Петербургскія Вѣдомості» якъ-бы холодною водою облили тихъ неконче быстроумніхъ политиківъ, коли заявили, що Россія при всѣй прихильності для галицкихъ Русиновъ не може мѣшатися въ внутрѣшній справи дружної державы и що жадень россійскій дипломатъ не піднявся бы такою загорѣльцемъ-панславистомъ. Тожъ не дивниця, що «Петербургскія Вѣдомості» якъ-бы холодною водою облили тихъ неконче быстроумніхъ политиківъ, коли заявили, що Россія при всѣй прихильності для галицкихъ Русиновъ не може мѣшатися въ внутрѣшній справи дружної державы и що жадень россійскій дипломатъ не піднявся бы такою загорѣльцемъ-панславистомъ. Тожъ не дивниця, що «Петербургскія Вѣдомості» якъ-бы холодною водою облили тихъ неконче быстроумніхъ политиківъ, коли заявили, що Россія при всѣй прихильності для галицкихъ Русиновъ не може мѣшатися въ внутрѣшній справи дружної державы и що жадень россійскій дипломатъ не піднявся бы такою загорѣльцемъ-панславистомъ. Тожъ не дивниця, що «Петербургскія Вѣдомості» якъ-бы холодною водою облили тихъ неконче быстроумніхъ политиківъ, коли заявили, що Россія при всѣй прихильності для галицкихъ Русиновъ не може мѣшатися въ внутрѣшній справи дружної державы и що жадень россійскій дипломатъ не піднявся бы такою загорѣльцемъ-панславистомъ. Тожъ не дивниця, що «Петербургскія Вѣдомості» якъ-бы холодною водою облили тихъ неконче быстроумніхъ политиківъ, коли заявили, що Россія при всѣй прихильності для галицкихъ Русиновъ не може мѣшатися въ внутрѣшній справи дружної державы и що жадень россійскій дипломатъ не піднявся бы такою загорѣльцемъ-панславистомъ. Тожъ не дивниця, що «Петербургскія Вѣдомості» якъ-бы холодною водою облили тихъ неконче быстроумніхъ политиківъ, коли заявили, що Россія при всѣй прихильності для галицкихъ Русиновъ не може мѣшатися въ внутрѣшній справи дружної державы и що жадень россійскій дипломатъ не піднявся бы такою загорѣльцемъ-панславистомъ. Тожъ не дивниця, що «Петербургскія Вѣдомості» якъ-бы холодною водою облили тихъ неконче быстроумніхъ политиківъ, коли заявили, що Россія при всѣй прихильності для галицкихъ Русиновъ не може мѣшатися въ внутрѣшній справи дружної державы и що жадень россійскій дипломатъ не піднявся бы такою загорѣльцемъ-панславистомъ. Тожъ не дивниця, що «Петербургскія Вѣдомості» якъ-бы холодною водою облили тихъ неконче быстроумніхъ политиківъ, коли заявили, що Россія при всѣй прихильності для галицкихъ Русиновъ не може мѣшатися въ внутрѣшній справи дружної державы и що жадень россійскій дипломатъ не піднявся бы такою загорѣльцемъ-панславистомъ. Тожъ не дивниця, що «Петербургскія Вѣдомості» якъ-бы холодною водою облили тихъ неконче быстроумніхъ политиківъ, коли заявили, що Россія при всѣй прихильності для галицкихъ Русиновъ не може мѣшатися въ внутрѣшній справи дружної державы и що жадень россійскій дипломатъ не піднявся бы такою загорѣльцемъ-панславистомъ. Тожъ не дивниця, що «Петербургскія Вѣдомості» якъ-бы холодною водою облили тихъ неконче быстроумніхъ политиківъ, коли заявили, що Россія при всѣй прихильності для галицкихъ Русиновъ не може мѣшатися въ внутрѣшній справи дружної державы и що жадень россійскій дипломатъ не піднявся бы такою загорѣльцемъ-панславистомъ. Тожъ не дивниця, що «Петербургскія Вѣдомості» якъ-бы холодною водою облили тихъ неконче быстроумніхъ политиківъ, коли заявили, що Россія при всѣй прихильності для галицкихъ Русиновъ не може мѣшатися въ внутрѣшній справи дружної державы и що жадень россійскій дипломатъ не піднявся бы такою загорѣльцемъ-панславистомъ. Тожъ не дивниця, що «Петербургскія Вѣдомості» якъ-бы холодною водою облили тихъ неконче быстроумніхъ политиківъ, коли заявили, що Россія при всѣй прихильності для галицкихъ Русиновъ не може мѣшатися въ внутрѣшній справи дружної державы и що жадень россійскій дипломатъ не піднявся бы такою загорѣльцемъ-панславистомъ. Тожъ не дивниця, що «Петербургскія Вѣдомості» якъ-бы холодною водою облили тихъ неконче быстроумніхъ политиківъ, коли заявили, що Россія при всѣй прихильності для галицкихъ Русиновъ не може мѣшатися въ внутрѣшній справи дружної державы и що жадень россійскій дипломатъ не піднявся бы такою загорѣльцемъ-панславистомъ. Тожъ не дивниця, що «Петербургскія Вѣдомості» якъ-бы холодною водою облили тихъ неконче быстроумніхъ политиківъ, коли заявили, що Россія при всѣй прихильності для галицкихъ Русиновъ не може мѣшатися въ внутрѣшній справи дружної державы и що жадень россійскій дипломатъ не піднявся бы такою загорѣльцемъ-панславистомъ. Тожъ не дивниця, що «Петербургскія Вѣдомості» якъ-бы холодною водою облили тихъ неконче быстроумніхъ политиківъ, коли заявили, що Россія при всѣй прихильності для галицкихъ Русиновъ не може мѣшатися въ внутрѣшній справи дружної державы и що жадень россійскій дипломатъ не піднявся бы такою загорѣльцемъ-панславистомъ. Тожъ не дивниця, що «Петербургскія Вѣдомості» якъ-бы холодною водою облили тихъ неконче быстроумніхъ политиківъ, коли заявили, що Россія при всѣй прихильності для галицкихъ Русиновъ не може мѣшатися въ внутрѣшній справи дружної державы и що жадень россійскій дипломатъ не піднявся бы такою загорѣль

законодательством не быть иных доказательств, иначе другое, про которую никаких данных нет. Коли же можно доказать только для суда лицу подсудимому, то это является привилегией, коли же этого можно установить по прошении, такъ есть причина быть таинственно злонамеренна, да потерпевший не будь тѣмъ членомъ засудимымъ бути не можетъ, то новый лицо не имеетъ иного доказательства кроме: «наполеон... оправдывающъ бывшему обвину злонамеренности», отысканной толькъ въъ исполнительную прокуратуру къ 3-му янв. 1841 г. изъ 1840 гъ поину двойльность будь, въ видѣ оправдательной письма бывшему злонамеренности, которой прилагалася право оговариваться за предотвращение удара и наядло бы двойльность заработка у доказанныхъ обѣй. Саркозій Гарикъ письмо для двойльности письмой и не бы могъ бутъ единственному законодателю за ту же постанову, наполеонъ бы быть равнозначно жаль бути иначе оправдаться, что двойльность тъ изъ практики не выходитъ ригору закона по за границѣ, иной злонамеренна ему неприятъ самого-же законодателя. Зъ сего однакъ, что постанова предстаено, иначе яко, что въ постановѣ къ 3-го звѣдичемъ именъ имена бывшего фротуана быть двойль доказательного злонамеренности, а я иначе толькъ вводить приписы въ бывшемъ большъ строгъ отъ доказательствъ обвиняющихъ. — къ 4 разширивъ постанову къ 26-го закона изъ дна 3-го грудня 1863 ч. 106 В. з. д. о привилегии. Коли въъ постановѣ его закона иль право толькъ та громада, до которой хровъ есть привилегия, имути его до работы, то къ 4-тый звѣдичемъ именъ подавъ тое право иждой громадѣ.

Другій законъ о вакцинації привусовомъ право и позоръки живои болѣзни гуманитарного значенія лижъ законъ о волоцюгахъ и мѣгъ-бы легко подумали, что... вакцинация сихъ законодателей...

ДОПИСИ.

Зъ Рогатына.

(Поятова конференція учительська.) Въ дніхъ 24 и 25 с. ж. отбулася у насъ въ Рогатинѣ конференція народныхъ учителівъ членомъ около 70. На зборѣ видѣли мы майже самыхъ Русинъ-учителівъ, а однакъ въ поїздкѣ кольканайцать до отчитанніи призначенихъ тематобъ не чули мы и одного выпрацьваного въ рускомъ языцѣ. Мы не видимо, нѣjakой іншої причини сего, иже толькъ одну, однієєньку т. е. «рабство». Всімъ вѣдомо, що рускій языкъ неаборонений, а прецѣ толькъ двохъ нашихъ учителівъ т. е. п. Кирчонъ Павло и п. Муращакъ подали свои тематы въ рускомъ языцѣ. Иша рѣчь, чи тѣ тематы комісії призначити до отчитанніи чи нѣ, влескъ здаєніи намъ, що на 12 комісій, (до кожного темату інша) знайдеся хоть колька такихъ, де Русини більшостю вісідають. Та подумавъ-бы хто: чи обзвеони хоть коли якій Русинъ? Нѣ! Дажъ-бы біть до того брава! Під часъ дискусії толькъ п. Кирчонъ майже за кожный разъ а п. Муращакъ разъ говоривъ

рогви. На мене заразъ поѣхло давниною. Иконостасъ, образы, живопись на стѣнахъ, рѣзба на икононостасѣ були такій древній, такій старій, якій ледви пригадавъ собѣ, якъ бачивъ ихъ въ українськихъ церквяхъ що малою дитиною и которыхъ уже не можна знайти на Українѣ и съ сѣчкою середъ днія. Менѣ здалося, что я вернувся въ свой давній дитячій лѣта, коли мене мати водила молитись у нашу стару церкву. На иконостасѣ навѣть рѣзба на деревѣ була така сама, якъ въ нашої старої церкви; тѣ-же виноградній кистиці мѣжъ листямъ навѣть помалѣваній такою самою фарбою: темно-синѣю, червоною та зеленою. Въ притворѣ на стели прибитый великий старій образъ страшного суда достоту такій, якій бувъ у нашої старої церкви. На хмарахъ св. Тройця По однѣй бокъ Адамъ на колѣнахъ, по другої бокъ Ева. Одъ пяты Адамовои вѣстю довгій змій, а на єму наче начепленій бѣлій квѣтки зъ надписями людскихъ грѣховъ. Въ-низу червоне пекло, драконова голова съ сатаною въ серединѣ а въ пекло прямують купки людей; надъ купками написано: Ляхове, Мадяры, Нѣмцѣ, Жиды а позадъ усѣхъ Русини малославською купкою. Тутъ-же идуть въ пекло панцирь, за ними блудницѣ и т. д. Церква помалѣвана всякими визерунками, котрѣ теперъ уже ледви знать по стѣнахъ. Образы византійской школы. Все переносить васъ зъ-разу далеко на Українну, десь подъ Кіївъ, підъ Одесть або Полтаву. Только два католицкій охтиръ приставленій по бокахъ церкви дѣствіе наглядують про упію.

Убийшовъ въ церкву пань-отецъ. Народъ
зажралъ полови. На правому боцъ стоялъ чоло-

по руки. Все артисты имелись въ пользованіи польскій, хоть и дрожалъ у учителей, который не зналъ его иль училище, да съществуетъ национальность, али иначе говоря по польски. На конференціи обговоривъся польские науки „Физика“, „Рисунокъ“, „Геометрия“, „Исторія“ толькъ первірною же и „Література“ (ученья начать реферували только ровесники изъ „Хлопчичко-възрасті“) — иль народныхъ школъ, а про национализмъ, про націю, который нашему кѣ-брюбону дѣло житъ служить, подобули!.. И начать рисовать на дѣждавшіи рукахъ начать польщенія свои доль въ народныхъ школахъ. П. Карбель хотѣть востановити въ тѣхъ дѣлахъ винсель, однакъ иѣхто не дастъ голосу, бо п. инспекторы дуже съѣзжалоси, забывъ отъ всѣхъ темноты тьмы, „да јакъ ргеджют шукагриу“; хотѣть востановить винсель, щобы замінили дженусію и рѣчь скідична. Такъ дѣялось на другіи день, бо same то-ды привали именами польскій инспектора. Намъ вдалось бы бѣглоѣдѣти, щобы п. инспекторъ не вынуждать на той день конференціи, коли бы занятый, и не може востановити винселя тому дѣлу, котре же привести акуль моральную користь для учителей. Конференцію закрыть п. инспекторъ словами: „до видзенія ліе“ и на тьму стало. Руцкого слова годъ будь почуты; скідь хоть и не дуже складно разнрвали по польски, дехто назѣть и игнорувать! Такъ и пр. п. Ланднеръ въ Конференціи скончалъ: „Мое салютное жеста

нападать Татаръ на Русь" жаль держать дръ
Калитовскій, профессоръ Ганзей зъ Дрездена, ако-
номъ для спириной ее лекции, застуравъ ею к.
Богданъ Чернецкій, студентъ медицины. Другу
презенцію "О близкихъ и громахъ" держа-
лъ Чернецкій и симетризувавъ соланъ. Но тѣ
презенціи отынать звону хоръ зъ жить, а коли
програмъ вачерка вычортался, закрыть вачерокъ
домашою боядою дръ Мадейскій, заокочуючи со-
лишъ до изуми, чверзоости и працї, за що зб-
брали гріжналь многолѣтості предбідателю
подякували. Видно, що не всѣ Поляки давлате-
ни чигальнѣ очами швѣурадового кореспондента
"Слава у", который ради-бы Руси и въ вѣки вѣ-
чнотѣ бачивъ, щобъ только прознанція цвилі-
Потрухѣтъ п. швѣурадовий кореспондентъ раз-
на такій вачерокъ, придиштися всему и послу-
хайте уважно, що на такихъ вачеркахъ учите-
з не будете висати клеветы и не пожалуете тру-
ду, бо самъ збудуєтесь. — По науковыхъ пре-
депніяхъ, запросяли члены чигальнї збранихъ
гостей на скромне угощенье, котре отбулося при-
четырохъ столахъ. Середъ веселой забавы, при-
котрой промовляли о. Кучинський, о. Чернецкій
и. Левицкій зъ Добрачина, и. Грушевський, се-
кретарь, и. Полотнюкъ и селяне. П. Кинахъ, Я-
кубовскій и пр., хоръ сивиль гарній п'ють,
забава продовждалася до 2 годинъ зъ полночи
коли гости почали розходитися дому. Такъ от-
крыто чигальню въ Пархачу и той вачерокъ да-
шутся кожному на завѣзды въ памати.

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

(Зальц кромерискій). Въ Гулии, поспѣд-
стациі передъ Кромерижемъ, дожидали на
пѣтѣ дворца надходачій царскій поѣздъ ав-
стрійскій монархъ и архиціазъ Рудольфъ. Оба они
на собѣ мундуры своихъ роосійскихъ пол-
ковъ величими лентами ордеру св. Андрея. Зѣ-
кины супроводжали ихъ только генераль-
танты баронъ Понѣ и адъютантъ гр. Но-
вѣль. Коли поѣздъ везучій царя вѣздинъ на че-
ло, показалась царица въ окнѣ спальнаго ваго-
на поздоровляющи усмѣшкою цѣсаря и архи-
ціаза. Незабавомъ показались въ окнахъ ваго-
на царь и вел. князь Владимиръ. Якъ только
поѣздъ stanuvъ, расположили царскій Черкесы передъ
окномъ и на ступеняхъ его богатый диванъ,
котрому увѣшили цѣсаря съ архиціазомъ. Рудоль-
фъ до вагону, почѣниъ поѣздъ безпрепятственно
приѣхавъ до Кромеріжа. Въ вагонѣ сидѣвало по-
званые монархѣвъ. Оба монархи обнялись и по-
узалися. Цѣсарь поцѣлуявъ царицу въ руку
и поблѣдѣлъ въ лице, такъ само вел. княгиню Ма-
рию Павловну; съ царевичемъ и великими кня-
зьями розѣлуявся рѣвножъ сердечно. Подорожье
Кромеріжа тревала отгакъ ледою кольканай-
шіе минуты. На перонѣ въ Кромеріжу дожида-
лись цѣсарева австрійска и архиціазъ Ка-
ролъ Людвікъ въ мундурѣ роосійскому съ вели-
чимъ ордеру св. Анны. Музика заграла
въ роосійской, обѣ монархинѣ утихнули два
дыханія, а царь, убранный въ мундурѣ австрійскаго
полковника перешовъ разомъ съ цѣсаремъ по-
ѣздъ фронть уставленою гоноровою компанію,
которая презентувала зброю. Подчасъ того середъ
членовъ товариства отбувались повытания и пред-
ставленія. Архиціазъ Каролъ Людвікъ поцѣлуявъ
циарицу въ руку а тая подала ему лицо до поцѣ-
луя; вел. княгиня Марія Павловна поцѣлуvala
ка. Кароля Людвіка въ чоло. Царь, скончивши
поглядъ компаніи, приступивъ до цѣсаревои и
поцѣлуявъ еи въ руку, а отгакъ представивъ

серымъ. Гостівъ при обѣдѣ не подносили, такъ какъ
только цѣсарь ударила чаркою съ виномъ въ
чарку царя и царевои а царь такъ самъ о чар-
ку цѣсаря и цѣсаревои. После обѣду отбувалась
представленіе съ концертомъ. Въ представленіи
взяли участіе найславнѣйший вѣденійскій артисты.
Въ послѣдній хвилии одержали вогутъ на пред-
ставленіе и репрезентанты прасы. Паркетъ салѣ
складався въ першомъ рядѣ зъ 10 великихъ, че-
ронымъ шовкомъ обитыхъ фотелівъ и зъ око-
рядовъ меншихъ крѣосель. О год 8-мой вѣшніи
попереду царь до салѣ съ цѣсаревою, отгакъ цѣ-
сарь съ царицею, архиціазомъ. Рудольфъ съ в. кн. Ма-
рію Павловною, царевичъ съ в. кн. Юриемъ и
архиціазомъ. Кароль Людвікъ съ в. кн. Владимировъ.
Все они заѣли въ першомъ рядѣ на фотеліахъ,
а въ серединѣ царица въ цѣсарева. Въ дальніихъ
рядахъ заняли мѣсца: дѣбрь, министры и другіе
достойники; въ загалѣ было въ салѣ до 100 с-
обѣ. Представленіе вышло даже гарно и вы-
звало загальне вдоводеніе; граючій артисты падѣ-
ли зѣстали роосійскими ордерами. Представле-
ніе скончалось по 9 год. После сего наступила
гербата, на которую одержали запросини также
и члены придворного театру. Тымъ скончалось
торжество першого днѧ вѣзду. Другого днѧ т. е. 26 с. м. выїхали о год. 11 передъ полуднѣю
цѣсарь, царь, архиціазъ. Рудольфъ и вел. кн. Вль-
димиръ въ стрѣлецкихъ костюмахъ до лѣса т. зв.
„Furstenwald“ на ловы, тымъ часомъ решта ма-
ниаршаго товариства приїхала сюды въ пять по-
ѣздахъ. Коло лѣсначовки выѣло цѣле товариство
зъ еквіпажами и розлочали веселій свободай раз-
мовы. Роосійскій придворный маляръ Зачи занялъ
зъ гарнаго положенія лѣску шкацъ до альбуму
царя. О 1-шой годинѣ скончились ловы. Подъ
шагромъ уряджено снѣданіе для 32 особѣ. Въ
часъ снѣданія отозвались зъ по за деревъ звуки
квартету на трубахъ ловецкихъ; ое буда про-

въки та паробки, на лѣвому молодицѣ, а зъ п
реду дѣвчата. Староста показавъ намъ на д
лавки, поставленій коло самаго иконостаса п
одъною: семиоцл, якъ видно, для аристократіи.
Сѣвъ по однѣ бѣкъ, чанъ Б. по другій. Стар
оста сѣвъ коло мене, але на особному столци ко
дверей алтаря. Менѣ можна було окинути оком
всю чесну громаду зъ дяками на хорахъ. Въ
молодицѣ то дѣвчата були напяты бѣлыми зго
нутыми въ-двоє обрусами, а бѣдаїшій про
ручниками съ концами густо заткаными черн
ыми полосками. Сі обрусы вони панинаютъ
плечъ, якъ мантія, а въ концѣ заверчують д
тей, що держать на рукахъ. Молодицѣ не зан

зуютъ головъ хустками, а закутуються. Зъ по хустокъ выглядываютъ краѣ очѣнка, напущеній уха и выпущеній зубчикомъ на лобъ. Си кончи обшиты жовтогарячою матерією, досыть краса выглядываютъ, коли молодиця нащупта бѣлою мулиновою хусточкою. Дѣвчата не посять на голову строчокъ, нѣ цвѣтокъ. Только на двохъ чоловолосыхъ головахъ червонѣли узкій строчекъ. Хочь тутъ въ Карпатахъ и чоловѣки и жіѣходятъ въ кербцахъ чи въ постолахъ, одначе церкву идуть всѣ въ чоботяхъ. Только одны одна баба стояла въ постолахъ. Чоловѣки були бѣлыхъ синтакъ съ комѣрами, гарно вышиими червоными або синими нитками. Штаны всѣхъ бѣлі, зъ товотого саморобного сукна, та само вышиты въ низу коло косточки червоными зборцами. Си купы поначинаныхъ хустками бѣлыми обрусили молодиць та дѣвчать ма-

костюмы, які мають на образахъ. Сорочки
женщинахъ невышивани, а заткани на рукава-
та на чохлахъ червоными смужками. Се ще
чатокъ той орнаментики, котра такъ роскош-
розвивалась въ фантазіи украиньской женщины
степахъ. Въ Украинѣ, якъ глянешь въ цер-
кви бабинець, то бачишъ неначе багатый квѣтни-
кій залитый усікими квѣтками. На головахъ
дѣвчать квѣтки, строчки, у молодиць — розкош-
квѣтній хустки; тутъ въ горахъ все просто,
чатково. И подурно-жъ только въ Карпатахъ
держалась старовина навѣтъ въ колядкахъ
щедрѣвкахъ: се край, захищенный горами
всякого небочнѣго вплыву.

Тутешні Русини мають типъ одмънныи мазурокого та словацкого: вони чорнявѣйши, ють темнѣйши очи, чорпѣйше волося на голо. Було видко мѣжъ дѣвчатами колька типовъ, воїмъ полууденыхъ, съ карыми очима та ными бровами, съ оригинальнымъ, выразнымъ рѣзомъ устъ. Пружки лица тутешныхъ люди нагадують больше Подолянъ та Волынцівъ: и тонкій, дробній. Паробки дуже здоровий та свіла видъ, чоловѣки вже мизернѣйши, а молодовсімъ мизерній. Тутъ въ Карпатахъ и ма- скій, и словацкій и рускій молодицѣ чогось забвялий, блѣдій, худенький, неначе захарчованій. І правда, що тутъ робота на горахъ тяжка, харчею служить житпій, вовсяній хлѣбъ та діана картопля.

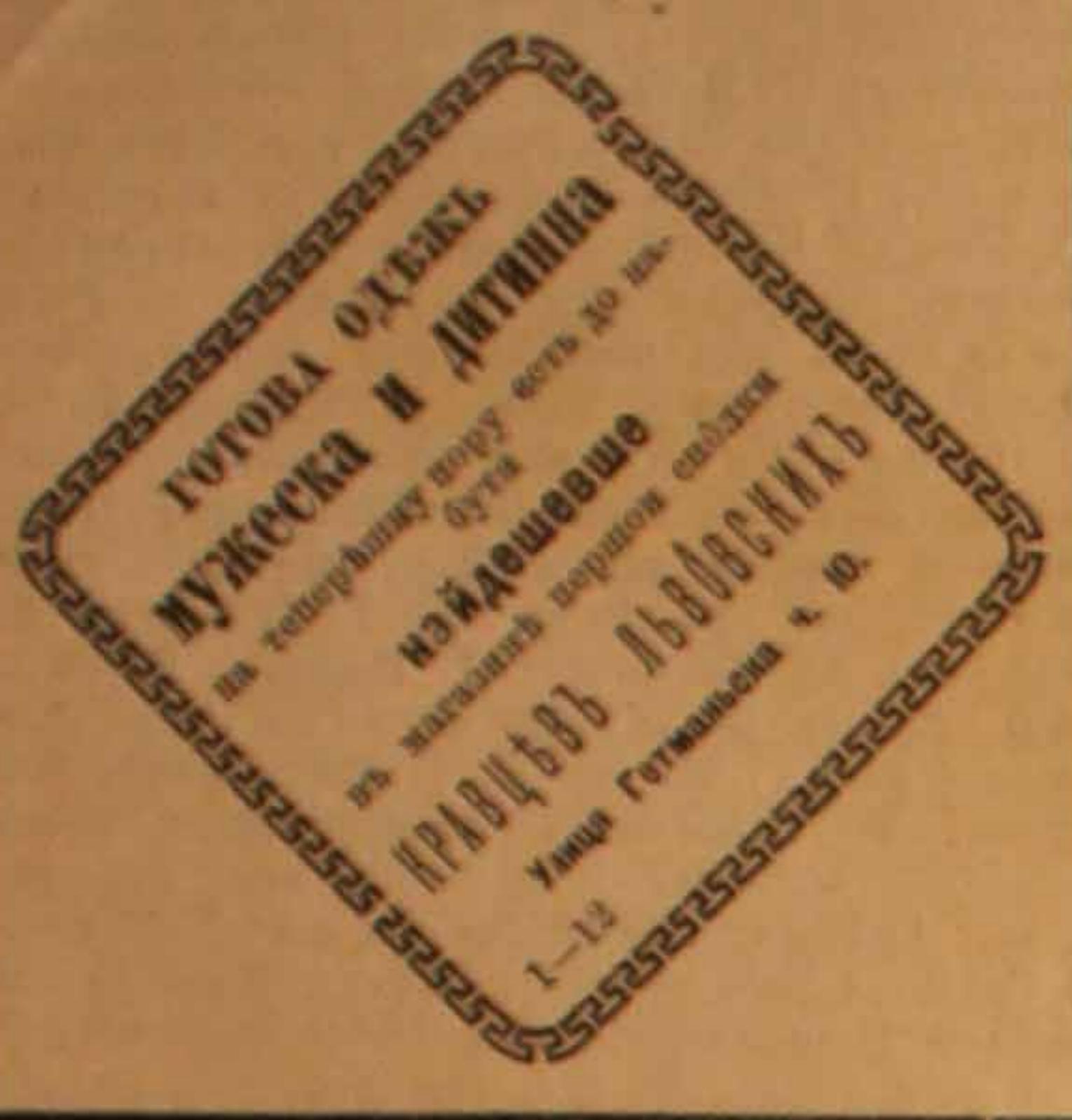
(Дальше буде.

цъсарь цареми курасого маршала Морана, бригадира и старосту Кронверки. Наступиши въ гвардия шогодъ; бѣль дѣбрца до палаты, потому какъ до палаты пришли въсажи улицѣ безчесленіи тиши и Урра! Ноch!* По обеихъ сторонахъ дороги участка Гороканьска сторожа. На самѣтъ перваго передъ поездами монархъ имѣлъ сопровождение Болковскихъ. Отгакъ имѣли обѣ монархии, и лѣвна съ архикн. Рудольфомъ, царевичемъ и в. Кароль Дюдвикъ и в. кн. Юрий. Передъ съведенія палаты поизгали цара и царицу кн. Гогенбадлеровон, де наступило представление выборныхъ достойниковъ. По оконченію представления засѣли царскій гостѣ разомъ съ цѣсаремъ, цѣсаревою и членами цѣсарской родины до сѣдня. Для дружинъ засѣдано окремѣ столы; при одномъ зѣ тыхъ столѣ вѣтъ соп. Лигеръ, царска отповѣдь грѣжкимъ "урра" въ честь стрѣлаковъ монаршой цары. О год. 6 въечеромъ разпочался великий обѣдъ, до котрого засѣло 70 особъ. На первомъ мѣсци засѣли обѣ монархии, по правой сторонѣ царица сидѣть цѣсарь, въ него в. кн. Марія Павловна, архиеп.

Людвикъ и вел. кн. Юрий; коло цѣсаревы свидѣтель царь, коло него врх. Рудольфъ, дальше царевичъ и вел. кн. Владимиръ. Подчасъ обѣду гравъ музыка угорска умѣщена въ замкѣ на огородѣ. Столъ заставленный бувъ щиро золотымъ сервісомъ. Тоастовъ при обѣде не пѣдношено, только цѣсарь ударивъ чаркою съ виномъ о чарку царя и царевои а царь такъ само о чарку цѣсаря и цѣсаревои. После обѣду отбувалъ салъ въ палатѣ архиепископской театральне представленье съ концертомъ. Въ представлѣніи взяли участіе найславнѣйший вѣденскій артисты. Въ послѣдній хвили одержали вогупъ на представлѣніе и разрезентанты прасы. Паркетъ салъ складався въ першомъ рядѣ зъ 10 великихъ, первонымъ шовкомъ обитыхъ фогелѣвъ и зъ салъ рядовъ меншихъ крѣоелъ. О год 8-мой вѣши попереду царь до салъ съ цѣсаревою, оттакъ цѣсарь съ царицею, архики. Рудольфъ съ в. кн. Марию Павловною, царевичъ съ в. кн. Юриемъ и архики. Кароль Людвикъ съ в. кн. Владимиромъ. Всѣ они заѣли въ першомъ рядѣ на фогелѣвъ, а въ серединѣ царица и цѣсаревъ. Въ дальнѣхъ рядахъ заняли мѣсто: двбръ, министры и другіе достойники; въ загалѣ было въ салѣ до 100 осбѣ. Представлѣніе вышло дуже гарно и вызвало загальне вдоволеніе; граючій артисты падѣній зостали россійскими ордерами. Представлѣніе окончилось по 9 год. После сего наступалъ гербата, на которую одержали запрошины также и члены придворного театру. Тымъ окончилось торжество первого дня зѣзды. Другого дна т. е. 26 с. м. выѣхали о год. 11 передъ полуднемъ цѣсарь, царь, архики. Рудольфъ и вел. кн. Владимиръ въ отрѣлецкихъ костюмахъ до лѣса т. за. „Furstenwald“ на ловы, тымъ часомъ решта на наршаго товариства приѣхала сюды въ пять поѣздахъ. Коло лѣсничовки выѣло цѣле товариство зъ еквінажѣвъ и розлочали веселій свободай размовы. Россійскій придворный маляръ Зачи занѣ зъ гарнаго положенія лѣску шкацъ до альбуму царя О 1-шой годинѣ окончились ловы. Подъ шатромъ уряджено сѣданье для 32 осбѣ. Въ часѣ сиѣданія отозвались зъ по за деревъ звуки квартету на трубахъ ловецкихъ; се буда продукція знаменитыхъ артистовъ, запрошеныхъ умысно для царя, яко великаго любителя такои музики. Звуки квартету зворушали цѣле товариство, обѣ монархинѣ приближились до артистовъ и отдали имъ належній похвалы. Опосля огладило цѣле товариство убиту ловцами звѣрину; будо си 41 шукъ, звѣрята убиты цѣсаремъ, царемъ, арх. Рудольфомъ або в. кн. Владимиромъ буди означеній окремыми лентами. Передъ отѣзданіемъ зъ лѣса подякувавъ царь властителеви лѣса кардин. Фирстенбергови за урадженіе лововъ, по чѣмъ всѣ отѣхали до палаты. Обѣдъ отбувалъ цѣлкомъ такъ само, якъ цшереднаго дна. О год 10 вечеромъ наступило сердечне прощанье а оттакъ выѣздъ россійскихъ гостей. Цѣсарь и арх. Рудольфъ съ цѣлою дружиною отвезли гостей на дворецъ зелѣници. Передъ отѣзданіемъ надѣланъ царь многихъ зъ австрійскихъ достойнаковъ россійскими ордерами. Министръ оправъ заграницныхъ гр. Кальюки мавъ окрему авдісцію у царя и также одержавъ отъ него ордеръ. Обѣ министры Кальюки и Гироѣ робили себѣ взаимно визиты. Въ четверть години по отѣзданіи россійскихъ гостей, выѣхавъ зъ Кромерижа и цѣсарева почувала ще одну ночь въ Кромерижу въ доперва дн. 27 с. м. о год. 9 рано отѣхала до Вѣдни.

(Въ Каринтии) надѣются приѣзу цѣсаря на день 8 вересня о. р. Въ томъ днѣ мае цѣсарь отвѣдати каринтику выставу краеву, уряджену въ Целовци и „Рудольфинумъ“ а оттакъ другого днѧ удастся па тридневній маневры.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ
поручас 1315 66-2
препараты зъ гумы и выробы кавчуковыи
для потребъ хирургическихъ и иныхъ подобныхъ.

Якъ заводити Правды на ладъ закомарской Правды?

Розказаць Данило Танчикевичъ, духовный Законъ. Накладомъ "Батьківщина". Ціна 10 кр., а почкою 12 кр. Достати можна черезъ редакцію "Батьківщина".

Огнетревалій и безпечній їть влому

КАСЫ

сольдо и прекрасно выро-
блений съ американскими зам-
ками и паскільевыми засту-
пками преда дуже дешево

СИМОНЪ ДЕГЕНЪ,

1330 27-? у Львовѣ, ч. 19 ул. Валова.
(Просите о кореспонденцію въ ім'ямоць якъ.)

Косы и Рѣзаки

7 ручковой волоскій по 34 кр.
7 " рускій довгій по 36 кр.
7 " волоскій бракованій по 20 кр.

Рѣзаки стирбіскій правдивій по 56 кр.

высылка на замовленіе Магазинъ

НАРОДНОЙ ТОРГОВЛІ

во Львовѣ.

Опакованіе зачисляється якъ найдешевше.

ТЕХНИКЪ

пошукую лекція у Львовѣ для учениківъ школъ реальнихъ або народныхъ. Близша вѣдомостъ въ ред. "Діала". (2-3)

Перша
Спілка львівськихъ шевцівъ
при ул. Венеціївській ч. 7
(домъ капитульний)
поручас

МАГАЗИНЪ ОБУВІЯ
для мужчинъ, дамъ и дѣтей

Пріймає великі замовленія и
наприятія такъ зъ провінції якъ
и мѣщевії, виконуючи тіжже
по цѣнахъ умрієнніхъ

въ найкоротшому часі.

Остає съ поважаніемъ.

1-6 Зарядъ.

Въ Самборѣ

Нръ 18 въ ринку (на-
противъ костелу Бернар-
динського) найдуть учени-
ки низшио гімназії за
умрієнну цѣну примѣщенья и
родительську опѣку. Надобръ
всід о. катихіти гімназіаль-
ний.

Юлія Глінтрікъ.

вдова по священику.

Учителя приватного
для двохъ синівъ зъ другого кла-
си гімназіальній пошукує о. Ско-
моровскій въ Осташію, поча Гри-
малівъ.

Близшій условій листомъ про-
сто до о. Скоморовскога. (2-3)

ФАРБЫ

до мальовання даховъ

найбільшою якості, тертій въ подобію варенімъ
покості, доставляю до коженої стації жаліз-
ничної франко — дешевше якъ кожда конкурентія!

Гібнеръ и Ганке

1381 (10-?) у Львовѣ, Ринокъ ч. 38.

Важне для Родичевъ.

Родич, бажаючий примѣстити своїхъ си-
нівъ, учащючихъ до школъ у Львовѣ знайдуть
для нихъ добро примѣщенье, здоровыи и поживій
харчъ и родительску опѣку за умрієнну цѣну въ
домъ урядника магістрату. Зголосуватися можна
або вже тепер або при конці вакацій и съ по-
чаткомъ школного року до въ назу подписаного

K. Скібінкій.

Львовѣ, улица Галицка ч. 54.

Студентовъ

На харчъ и станцію принимають:
Пляцъ академіїчкій, ч. 2. першій
поверхъ 1 двері въ ганку на право.
За надобръ и опѣку ручаються.

(1-3)

походь собеского

подъ Вѣденъ р. 1683.

Написаць Стефанъ Качала.

Ціна 20 кр.

Достати можна въ адми-

ністрації Дѣла.

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3

1-3